

Скарбничка

Дитяча газета

Футбол

На подвір'ї хлопчики грали у футбол. Гра була цікавою та захопливою.

Справжніх воріт не було, тому хлопчики скористалися каменями та пляшками, позначаючи межі воріт. М'яч перелітав з одного боку подвір'я на інше. Аж раптом один з хлопців, намагаючись влучити у «ворота», потрапив м'ячем у вітрину магазину. Скло розбилося і з дзенькотом посипалося на дорогу. Перелякані хлопці, побачивши, що трапилося, кинулися в різні боки.

Артем, який влучив у вітрину, стояв мов вкопаний, вагаючись, як правильно вчинити. Ще з ранніх років батько навчав його бути чесним і відповідати за свої вчинки. Тому хлопчик не поспішав втекти з місця пригоди. Врешті — решт він насмівся зайти до магазину і попросити вибачення.

— Доброго дня, — привітався він із власником магазину. — Вибачте, будь ласка, за розбиту вітрину. Я не хотів.

— І що мені тепер робити? — запитав

власник магазину, здивований, що хлопчик зізнався і просить вибачення.

— Я розумію, що повинен відшкодувати збитки. Але грошей у мене немає, у батьків теж... Можна я відпрацюю у вашому магазині?

— Що ж... гаразд. Працюватимеш якийсь час у мене.

Артем почав допомагати в магазині. Він був працьовитим хлопчиком, чесно і сумлінно виконував свої обов'язки. Господар магазину побачив, як сумлінно трудиться хлопчик, і одного разу, підійшовши до нього, сказав:

— Я бачу, що ти дуже чесна і старанна людина... А не хочеш, Артеме, залишитися в мене? Я хочу запропонувати тобі постійну роботу.

— О, це було б чудово! — радісно вигукнув хлопець.

Сім'я Артема була бідною, у хлопчика тепер з'явилася нагода допомогти рідним матеріально.

Ось так чесний вчинок був винагороджений.

Перемога над

бязуством **3**Пригоди шукачів **4**Новое решение Дика **6**Бегемот, черепаха **8**Веселый English **9**Світло на шляху **10**Умілі руки **12**

Созрели в поле колоски,
Качают головой,
А между ними васильки —
Давай нарвем с тобой!

Подарим бабушке букет,
Устроим праздник ей!
Ее любимый — синий цвет —
Цветочный гость полей.

Ольга Бокова

Новый друг и необычная история

2

Віра Кароліни

7

Веселі канікули

11

Новый друг и необычная история

Саша был в плохом настроении. Ему, кажется, уже все надоело: и однообразный ежедневный режим, и строительство крепости из мокрого песка прямо возле воды, и друзья-мальчишки, с которыми он постоянно ссорился здесь, на пляже.

— Привет, меня зовут Костя. А тебя как? — неожиданно услышал Саша чей-то незнакомый голос у себя над головой. Подняв голову, Саша увидел сероглазого мальчика.

— Саша, — хмуро буркнув в ответ свое имя, Саша опустил голову.

— Саша, хочешь вместе со мной пустить в плавание мой новый парусник? Я его сам смастерил.

— Парусник? — Сашин голос сразу ожил. Он сам когда-то мечтал сделать парусник.

— Хочу. А где твой парусник?

— Сейчас принесу. А хочешь, пойдем вместе? — спросил Костя.

Костя познакомил нового друга со своими родителями, а потом достал из рюкзака небольшой, но очень красивый парусник. Вместе с Сашей они вошли в воду.

— А можно я спущу парусник на воду? — спросил Саша. И к его удивлению, Костя охотно протянул ему свое сокровище. Саша мысленно сравнил этого мальчика с остальными ребятами и решил, что его новый друг какой-то особенный.

— Знаешь, я решил не жадничать и давать свой парусник друзьям, — сказал Костя, — ведь

если бы библейский герой Петр пожалел свою настоящую лодку и не позволил Иисусу использовать ее, он никогда бы не увидел чуда, которое с ним произошло.

Увидев удивленные Сашины глаза, Костя улыбнулся и сказал:

— Ты, наверное, не читал эту историю. Хочешь, я тебе расскажу? Пускай парусник, а я буду тебе рассказывать.

Саша бережно опустил Костину лодочку на воду, и парусник закачался. Ветра не было, и парусник, подгоняемый волной, поплыл к берегу.

— Пошли лучше на берег, ты расскажешь мне историю о лодке Петра, а потом еще раз пустим твой парусник, — предложил Саша.

Ребята уселись на песке, и Костя начал увлеченно рассказывать о том, как рыбак Петр, уставший после неудачной ночной рыбалки, вымывал от водорослей сети со своими братьями. Неожиданно рыбаки увидели приближающуюся толпу людей. Тут они заметили молодого учителя Иисуса. Народ собрался, чтобы слушать Его учение. И вот Иисус подошел к Петру и попросил лодку, чтобы с лодки, на небольшом расстоянии от берега, учить народ. Хотя Петр лично не знал Иисуса, он не стал жадничать и позволил Учителю использовать свою лодку, а сам внимательно слушал. Через некоторое время Иисус обратился к Петру и

предложил ему заплывать на глубину и снова забросить сети. По мнению Петра, это была напрасная затея, но из уважения к Учителю Петр послушался. И произошло чудо: сети начали трещать из-за такого небывалого улова! Петр понял, что в его лодке находится Тот, Кому покоряются рыбы! А когда они приплыли к берегу, Иисус позвал Петра, его брата Андрея, а также Иоанна и Иакова с другой лодки, последовать за Ним и стать Его учениками.

— Где ты услышал эту историю? — поинтересовался Саша.

— Мы с мамой и папой каждый день читаем мою детскую Библию. Там много замечательных историй.

Саша согласился с тем, что эта история замечательная. И не просто потому, что произошло чудо, когда Петр и его братья поймали так много рыбы в необычное для рыбалки время. А потому, что эта история так повлияла на Костю, что он решил не быть жадным и с готовностью позволил Саше первому пустить свой парусник. Это было так необычно и удивительно для Саши. Он бы сам никогда так не смог! А Костя смог! И все благодаря истории из Библии!

Стоит жара. И пить так хочется,
Скорей бы спрятаться в тени.
Родная улица Глубочица,
Как тонкий вьется стебелек.

Мы с братом помогаем бабушке,
Несем муку и молоко.
Сейчас спечет она оладушки —
Уже идти недалеко.

Конечно, есть дела приятнее,
Чем в магазин ходить в жару,
Зато становится понятнее —
Встать лучше рано поутру.

Пока прохлада — гостью раннюю —
Не напугал палящий зной,
Составим завтра ей компанию —
Пойдем на рынок овощной.

Ольга Бокова

Задача

Сколько птичек на ветке?
Сколько птичек сидит на домике?
Сколько птичек летает?

Загадки

Что за чудо-красота!
Расписные ворота
Показались на пути!
В них ни въехать,
Ни войти.

(Радуга)

Жаркий, знойный, душный день,
Даже куры ищут тень.
Началась косьба хлебов,
Время ягод и грибов.
Дни его — вершина лета,
Что, скажи, за месяц это?

(Июль)

Закат

Катится над речкой
Ярко-красный шар.
Может, кто-то свечкой
Там зажег пожар?
Горизонт пылает,
И река в огне -
Это посылает
Бог привет Свой мне,
Тане, Вове, Мите,
Каждому из нас:
«День прошел, смотрите,
Я творю для вас
Новый день прекрасный,
День для добрых дел,
Чтобы не напрасно
Солнца свет горел,
Чтобы мирно жили,
Землю берегли,
И Меня любили
Люди всей Земли!

Ольга Бокова

Загадка

Зеленеют луга,
В небе — радуга-дуга.
Солнцем озеро согрето:
Всех зовет купаться ...

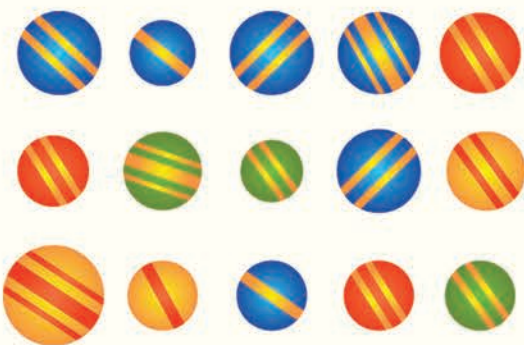
(Лето)

Ты весь мир обогреваешь
И усталости не знаешь,
Улыбаешься в оконце,
А зовут тебя все ...

(Солнце)

Логика

Найди лишний предмет
и объясни почему

Перемога над боягузством

Одного хлопчика вважали боягузом, тому що він усього боявся. Він боявся темряви, задержувати хлопчаків на вулиці, а також собак. Старший брат допомагав йому, коли міг, і захищав; але не завжди брат був поруч з ним, і хлопчик продовжував боятися.

Боягузливий хлопчик, за порадою брата, став газетярем. Щоранку він розвозив людям газети на велосипеді, а інколи розносив пішки. Проте восени та взимку йому доводилося робити це ще до світанку, коли було ще темно, і йому було дуже страшно.

Майже в кожному дворі був собака. Інколи нічого не допомагало: ні рулоном згорнута газета, якою він зазвичай відбивався, ні замахування ногою. Що було робити? Як долати страх?

Мама теж не могла порадити щось слушне, і тільки вчителька християнської школи знайшла правильну відповідь. Вона сказала: «Чи Бог не більший за всі твої страхи? Коли ми віддаємо їх Йому, Він забирає їх і дає нам силу і безстрашність. Згадай Даниїла...» Клас нещодавно вивчав історію про Даниїла, і всі знали про його сміливість навіть у ямі з левами, з якої Бог визволив його.

Перед сном хлопчик сказав у молитві Господу про те, що непокоїло його, і заснув з вірою, що Господь якось владнає все.

Одного разу, рано-вранці, ще до початку занять, хлопчик розвозив газети, і хтось позаду крикнув: «Мамин синочок! Плаксі! Заходь у двір, давай!»

Хлопчик зазирнув за паркан і побачив там чолові-

ка, котрий чомусь лежав на землі, і собаку. Він вирішив, що з чоловіком щось негаразд, що він або мертвий, або хворий. Діяти потрібно дуже швидко. Бігти по допомогу було ніколи, і він вирішив підійти до старого і дізнатися, у чому справа. Він був так захоплений бажанням допомогти, що не звертав уваги на собаку. Собака сторопив від сміливості хлопчика, який пробіг у будинок і викликав по телефону «швидку допомогу». Коли хлопчик вийшов із будинку, собака підійшов до нього і ласкаво лизнув йому руку, а старий чоловік доручив хлопчику дивитися за собакою під час його відсутності.

Після цього випадку страх зовсім покинув хлопчика. Зі злим собакою вони стали найкращими друзями.

Задача

У дяди Миши _____ котів. Ще у нього є
рыжая кошка Алиса, белая — Маркиза,
черная — Ночка.

Сколько кошек у дяди Миши _____?

А сколько котов _____?

Приключения машин

Задание 1

Помоги машинке доставить всех пассажиров домой. Обведи по точкам и раскрась сначала машинку, а потом каждого пассажира, перед тем как поехать дальше.

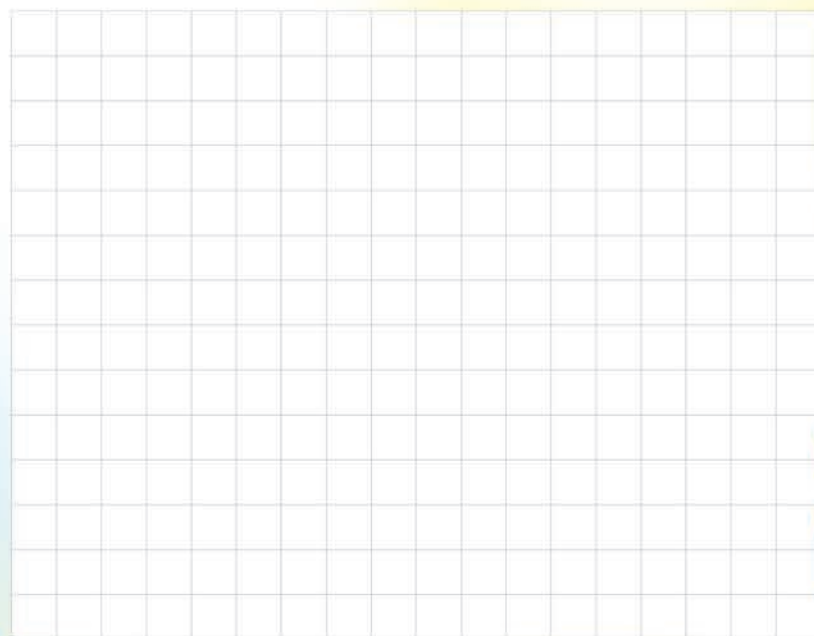
Задание 2

Кроссвордик
«Виды машин»

Задание 4

Нарисуй по клеткам машину.

Задание 3

Машинка едет в гости к своему другу грузовику на День рождения. Но вдруг она видит, что на дороге лежат большие камни, которые не дают ей проехать дальше. Помоги машинке расчистить дорогу, решив все примеры.

4 →
2 ↑
8 →
2 ↓
3 →
3 ↓
2 ←
1 ↑

2 ←
1 ↓
6 ←
1 ↑
2 ←
1 ↓
3 ←
3 ↑

Отступи 2 клетки слева, 9 клеток - сверху. Ставь точку и начинай рисовать.

Дорисуй машине дверцы и колеса.

Марія Власюк

Хто з'їв кукурудзу?

Соедини по точкам
и раскрась

Чайка

Качаются чайки на тихой волне,
И ласковый луч улыбается мне.
Прекрасное утро! Прибрежный песок
От шторма вечернего очень промок.

И вспомнил я чудный библейский
рассказ,
Который просил рассказать мне не раз,
И маму, и папу о буре ночной,
Как власть Иисус проявил над волной.

По слову Его бурный ветер утих.
Каким удивительным был этот миг!
Иисус — Всемогущий! И радостно мне
От мысли такой сразу стало вдвойне!

Ольга Бокова

Прочитай слова, соедини
половинки фигурок.

РЫ

РО

ЗИ

БА

ПЕ

БА

РЫ

БА

РЫ

БА

РЫ

БА

РЫ

МА

— Максиме! Максиме! — Артем, опершись на ворота, вже декілька хвилин кликав свого друга.

Артем і Максим жили в різних куточках України, але їхні бабусі були сусідками, тому хлопці, хоч зустрічалися лише на канікулах, проте були хорошими друзями.

Тим часом Максим мчав на велосипеді ґрунтовою дорогою. Помітивши давнього друга біля воріт свого будинку, він щосили натиснув на гальма.

— Артеме, це ти? Який я радий! Чому тебе так довго не було?

Після перших радісних привітань хлопці наперебій розповідали один одному новини.

— А ще, — продовжував Артем, — мені подарували морську свинку, Моську. Вона ручна і дуже кумедна. Я її із собою взяв, бо тато з мамою поїхали у відрядження і за нею нема кому дивитися.

— То чому ж ти її не взяв показати? Принеси подивитися.

— Я миттю! — відповів Артем.

Не минуло й двох хвилин, як хлопці на Максимовому дворі вже вигулювали Мосю. Вони із захопленням спостерігали, як вона прокладає собі шлях у високій траві, а, знайшовши насінину соняшника, кумедно гризе її. Аж раптом у дворі з'явився півень.

Мося ніколи ще не бачила такої тварини, з переляку вона пригнула спинку і заховалася у високій траві.

— Мосько, не бійся, це просто півень, — Артем розгорнув траву, але морської свинки там не було.

— Мось, де ти? Вилізайно-но, а то ще Васька тебе знайде і з'їсть!

Хлопці прим'яли всю траву у дворі і квіти в бабусиному квітнику, шукаючи морську свинку, але її ніде не було.

Пошуки тривали аж до вечора, проте безрезультатно.

З розбитим серцем повернувся Артем від свого друга додому. Він коротко розповів бабусі про те, що сталося, і ліг у ліжко, проте заснути не міг. Прислухавшись до гавкоту собак, Артем згадав, як бабуса говорила, що Бог усе бачить і все

знає. «Значить, Він бачить і мою Моську, а тому може допомогти знайти її».

— Господи, — тихенько молився Артем, — Ти все знаєш. Ти знаєш, де зараз моя беззахисна морська свинка, будь ласка, захисти її і допоможи мені знайти її.

Артему відразу стало легше. Через хвилину хлопчик вже міцно спав.

Вранці Артем прокинувся і побачив залиту яскравим сонцем кімнату.

— Артеме! Артеме! — почув він голос Максима.

Остаточного прокинувшись, Артем визирнув у вікно — там стояв його друг Максим, озброєний палицею:

— Мені потрібна допомога, потрібно зловити спіймати. Ось тобі палиця.

Заінтригований новою пригодою, Артем, забувши про свої вчорашні тривоги, швиденько одягнувся і, вистрибнувши через вікно, вже за мить стояв біля Максима.

Дорогою Максим, знижуючи голос, розповідав:

— Вчора ввечері моя бабуса нарвала свіжих качанів кукурудзи і поклала їх у коморі. А сьогодні вранці, коли прийшла за ними, то побачила, що вони усі погризені. Це не миші...отакенні сліди від зубів, це щурі.

Стиснувши в руках палицю, Артем йшов за другом.

— Приготуйся! — наказав Максим перед дверима комори. — Я вмикаю світло.

За мить хлопці опинилися у невеличкій кімнаті, де стояли старі меблі, мішки.

— А ось і вона, — пошепки проказав Максим, простягаючи Артему погризені качан кукурудзи. — А ось і сліди.

У мішку з борошном була прогризена дірка, а від неї по підлозі виднілися білі сліди. Артем підійшов ближче і побачив, що в кутку мирно спала його Моська.

— А ось ти де! — радісно вигукнув він, схопивши її на руки.

Притискаючи улюблену тваринку до грудей, він вибіг з нею на вулицю:

— Господи, дякую Тобі, — піднявши до неба очі, вигукнув він.

Уже дорогою Артем помітив, що в Моськи за щічками Максимкова кукурудза.

Новое решение Дика

Артур Масквелл

Дик снова был в плохом настроении. Если что-то было не так, как он хотел, он начинал вести себя самым отвратительным образом. И если кто-то делал ему замечание, он сердился, грубил или же забивался в угол и сидел надутый там.

В таком настроении он обычно ворчал и грозился убежать из дома.

Он думал о том, что папа велел ему подстричь травку на лужайке, а он собрался идти поиграть с мальчиками в мяч. Как он ненавидел стричь траву.

В тот день все шло против его желания. Он стал грубить и пререкаться, и дело кончилось тем, что его пораньше отправили в постель. Он не помирился и, вместо того чтобы уснуть, стал выстраивать план побега. Он встанет, когда все в доме уснут, незаметно прокрадется по комнатам и убежит. У него было одно-единственное желание — уйти туда, где не нужно будет подстригать лужайки, уступать своим братьям и сестрам и делать лишь то, что ему велят.

Наконец, когда все в доме стихло и мальчик был уверен в том, что все уснули, он решил привести свой план в действие.

Дик тихонько поднялся с постели, оделся, взял из ящика свой бумажник — и на цыпочках вышел из комнаты.

Когда он проходил мимо кровати, где спал его маленький братик, ему пришла в голову мысль, что он больше никогда уже не увидит малыша Тини. Он наклонился над ним и поцеловал его. Проходя мимо комнаты, где спали родители, он подумал, что неплохо было бы попроситься с мамой. Но с папой не очень хотелось прощаться

ся: ведь это он заставлял его подстригать лужайку.

Потом он остановился на ступеньках у двери. Это то, о чем он мечтал! Но на улице было так темно и холодно. Как хорошо было бы сейчас лежать в постели! Может, лучше вернуться?

Но нет, он не должен этого делать. Он закрыл дверь. Мальчик почувствовал себя очень одиноким и подумал, что ему не следовало бы захлопывать дверь.

Но дело было сделано... На улице никого не было, было тихо и пусто. На небе не видно было звезд, и только тускло светили уличные фонари. Если бы можно было открыть дверь, он с радостью бы вернулся в свою кровать.

Он прошелся немного вниз по улице, и когда ночная прохлада остудила его воображение, он стал все отчетливее понимать, что совершил глупый поступок. «Если б ребята из школы узнали об этом, — подумал Дик, — они дразнили бы меня весь год».

И эта мысль заставила его принять новое решение. Он повернулся и со всех ног помчался к дому.

Он не успел пробежать много, как кто-то схватил его, чья-то тяжелая рука легла на его плечо и раздался знакомый голос. «Что ты здесь делаешь ночью?» — спросил его полицейский.

Дик онемел от страха. Такого он не ожидал. Он не мог ничего выговорить.

«Пойдем-ка лучше со мной, — сказал полицейский. — Мне кажется, ты что-то натворил».

«Нет-нет, я ничего не сделал, — умолял Дик. — Я здесь по чистой случайности, вот и все, пожалуйста, сэр».

«Как это ты мог случайно оказаться на улице в час ночи? Ты мне расскажешь обо всем в полицейском участке».

«Не отводите меня в участок! — закричал Дик. — Отпустите меня домой. Я хочу домой!»

«Конечно, ты пойдешь домой, — сказал полицейский, — только после того, как мы побеседуем с тобой».

Первый раз в жизни бедный Дик оказался в полиции!

Здесь за десять минут ему было задано столько вопросов, сколько ни один учитель в школе никогда не задавал ему.

Как бы ему хотелось, чтобы всего этого не было! Наконец полицейский повел его домой. Каким несчастным чувствовал себя Дик! Что скажут все домашние?

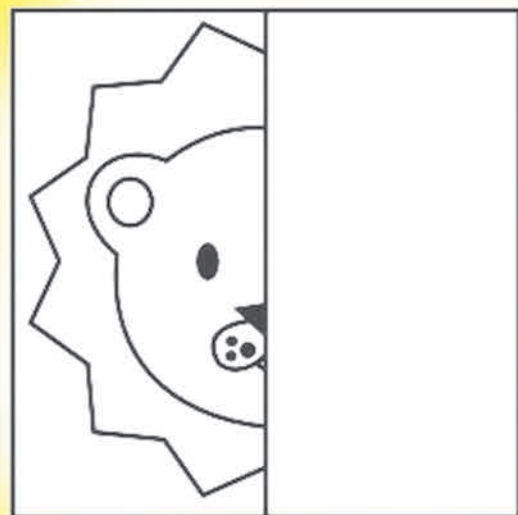
Папа в пижаме открыл дверь. Как он удивился, увидев за дверью Дика да еще рядом с полицейским. «Что все это значит?» — спросил он.

Полицейский, улыбаясь, объяснил ему все. Дик бросился к папе и обнял его. Они ничего не говорили друг другу, но поднялись наверх, чтобы обо всем рассказать маме.

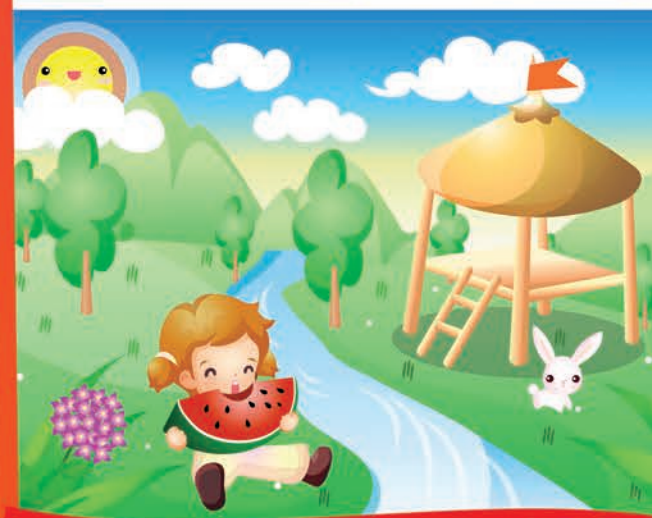
Когда утром Дик встал и пришел завтракать, на столе было его любимое блюдо — хрустящие вафли с восхитительным яблочным соусом. Мама приготовила их для него. Она сказала, что ее маленький блудный сын вернулся.

А что касается Дика, то он заверил всех, что это было первый и последний раз в жизни, когда он убежал из дома, и что он и думать об этом никогда не будет.

Дорисуй половинку

Найди отличия

Соедини одинаковые по форме шарики ниточкой. Прочитай слова и впиши их в клеточки.

КИ	ЛИ	КА	
МО		ВО	
ПА		НО	
ША		РЕ	
		ДА	

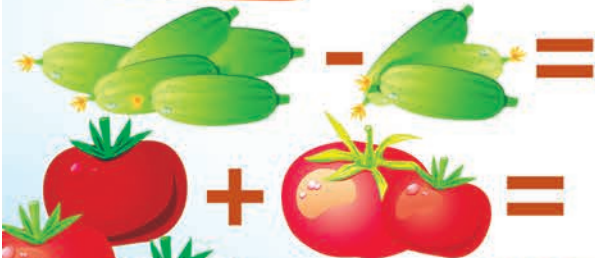
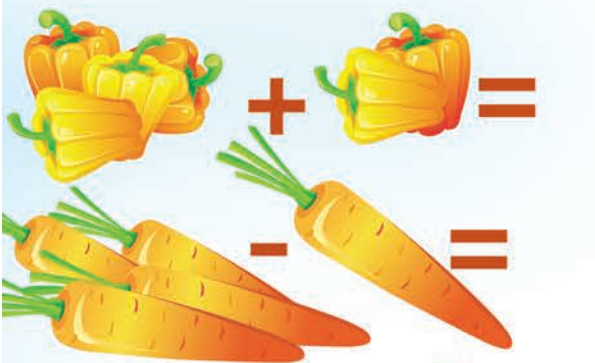
— Мама! Папа! Скорее смотрите!
Я плыву! Видишь, Таня? Вы видели? Да?
Это плещется в озере маленький Витя,
Мой братишка, впервые пришедший сюда.

Сколько радости летом! Прогулки лесные,
Где мы встретили белочек, зайца, ежа,
Вечера у костра — брызги искр озорные
Рвутся к звездам и тают во тьме, не спеша.

Мой братишка из города в гости приехал
На все лето и радость умножил мою,
Вторит мне над полянкою гулкое эхо —
Я от радости весело песню пою!

Ольга Бокова

Овощная математика

САЛАТ МОРКОВНЫЙ ЛЕТНИЙ

Натереть 2 моркови на терке, добавить нарезанные свежие и соленые огурцы (по одному), нарезанный зеленый лук, полить блюдо сметаной (1/3 стакана).

САЛАТ ИЗ СЛАДКОГО ПЕРЦА СО СВЕЖИМИ ОГУРЦАМИ

4-5 крупных сладких перца с вынутой завязью ошпарить кипятком и нарезать брусочками. Добавить 2 мелко нарезанных свежих огурца, 1 головку репчатого лука и 3-4 дольки чеснока. Залить раст. маслом и украсить зеленью петрушки и укропа.

Віра Кароліни

Був теплий день. За вікном весело щебетали пташки, яскраво світило сонце. Зі школи повернулася Каролінка і повідомила, що потрібно купити один підручник. Після обіду братик та сестричка пішли погуляти, а мама поїхала в магазин купити підручник. Коли через годину вона повернулася, картина змінилася. Батько був засмучений, молодший син сидів на дивані, склавши рученята, і говорив чомусь пошепки. Коли мама зайшла до кімнати, то побачила Кароліну, котра лежала на ліжку. Виявилося, дівчинка впала з високої гірки і отримала серйозну травму.

Лікар «швидкої допомоги» оглянула дівчинку і дала направлення на УЗД всіх внутрішніх

органів: селезінки, нирок, підшлункової... У мами потемніло в очах.

Уся сім'я зібралася навколо Каролінки. Зазвичай сім'я дякувала за охорону Божу та підтримку. Члени родини не розуміли, чому так трапилося. Поки всі мовчали, почала молитися Каролінка: «Дорогий Ісусе! Дякую Тобі, що Ти послав ангелів і вони підтримали мене, що я не померла».

Звичайно, могло бути і гірше... У дівчинки була довіра до Бога і вдячність.

Після повного обстеження сім'ю очікував сюрприз. Лікарі сказали, що жоден із внутрішніх органів не ушкоджений.

Через тиждень Кароліна пішла до школи.

Ось такою була віра дівчинки.

ЗЕЛЕНЬКИЙ САЛАТ

Інгредієнти:

- Зелений салат;
- морковь;
- помидоры;
- брынза;
- зерна кукурузы;
- растительное масло.

Приготовление:

Крупно нарезать листья салата, помидоры, брынзу, натереть морковь, добавить консервированные зерна кукурузы, посолить, полить маслом и осторожно перемешать.

САЛАТ ИЗ ЯБЛОК

Інгредієнти:

- 2 яблока;
- 1 йогурт;
- 1 ст. л. сахара;
- 6 ст. л. овсяных хлопьев (сырых);
- 1 ст. л. измельченных грецких орехов;
- изюм.

Приготовление:

Почистить яблоки, удалить сердцевину и мелко порезать. Смешать яблоки, орехи, изюм, йогурт, овсяные хлопья, сахар.

Приятного аппетита!

Черепаха

Черепахи — це плазуни, які живуть у теплих кліматичних умовах. Ці холонокровні хребетні тварини дихають легеньми і розмножуються на суходолі. Їхнє тіло захищене кістковим панцирем.

Морські черепахи майже все своє життя у морі. У цих черепах кінцівки, ніби ласти, тому вони дуже легко плавають у воді. Самки повертаються на землю, щоб відкласти яйця на тому самому узбережжі, де колись самі вилупилися з яєць.

Сухопутні черепахи розповсюджені на багатьох островах і по всіх матери-

ках (крім Антарктиди). Вони повільно пересуваються по суходолу, повільно ростуть і старіють, живуть до 150 років.

Самка морської черепахи виповзає на берег відкласти яйця. Вона викопує ямку, відкладає в неї яйця, засипає кладку піском. Сама повертається до моря. Сонячне тепло зігріває яйця доти, доки черепашки не вилупляться з яєць. Вони самостійно вибираються з яєць і відкопують себе з піску. Щоб вижити, їм треба швидко дійти до моря, бо на суходолі чатують на них численні вороги.

Бегемот

Бегемоти — величезні тварини. Друга назва тварини — гіпопотам, походить з грецької мови, означає «річковий кінь». Нічого спільного з кіньми ці тварини не мають.

Значну частину життя вони проводять у річках і озерах Африки.

Бегемот плаває весь день. У цієї тварини товста шкіра, яка потребує постійного зволоження. Над поверхнею води стирчать тільки вершечок голови, вуха, очі і ніс тварини. Тварина може перебувати під водою до 10 хв. Це захищає бегемота від сонячних опіків.

У бегемота величезний рот з двома різцями і двома іклами на нижній щелепі. Під час шлюбного сезону бегемоти — суперники широко роззявляють роти, «позіхають» один до одного, показуючи свою грізну зброю. Вночі бегемоти виходять з води і пасуться на суші, своїми грубими губами вони ніби зрізають прибережну траву.

Новонароджені бегемотики важать до 55 кг, стають на ноги відразу ж після народження. Самка бегемота постійно піклується про своє єдине маля.

Дещо про тварин

- Для того, щоб зварити яйце страуса круто, його треба кип'ятити не менше 40 хвилин.
- Тхір спить до 20 годин на добу.
- У тигрів не тільки смугасте хутро, але й смугаста шкіра.
- У риби сарган зелені кістки.
- У восьминога прямокутний зрачок.
- У жирафів абсолютно чорний язик, довжина якого може сягати до 45 см.
- Серце кита б'ється тільки 9 разів на хвилину.
- Котячі щелепи не можуть рухатися в сторони.
- Ігуана може перебувати під водою до 28 хвилин.

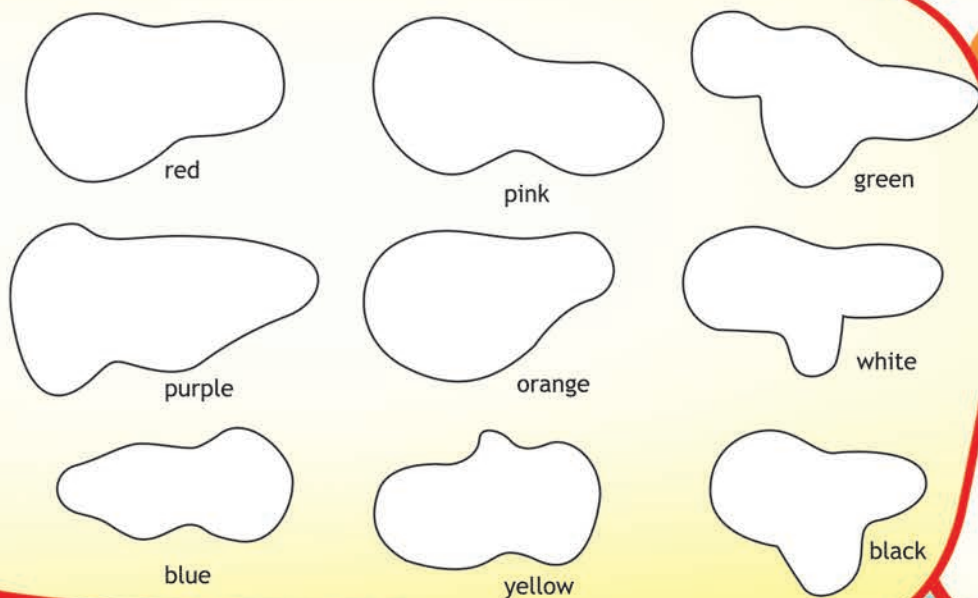
- Зебра — біла з чорними смугами, а не навпаки.
- У древньому Єгипті головними шкідниками підлог вважалися не жуки, і навіть не саранча, а гіппопотами.
- Самка броненосця володіє унікальною здатністю. При стресових ситуаціях вона може затримувати пологи на строк до двох років.
- Завдяки механізму, що відбиває світло назад до сітківки, нічний зір тигрів у шість разів кращий, ніж у людей.
- Змії можуть спати 3 роки поспіль, нічого не вживаючи.
- Блоха може стрибати на 33 см за один стрибок. Якщо б люди мали таку ж стрибучість, людина могла б здійснювати стрибки на 213 метрів!

- Зоопарк у Токіо кожен рік закривається на 2 місяці, щоб звірі могли відпочити від відвідувачів.
- Незважаючи на горб, хребет у верблюда прямий.
- Морська зірка може вивернути свій шлунок навиворіт.
- Тварина, котра довше всіх може не пити, — щур.
- Колібрі не можуть ходити.
- У метелика немає шлунка.
- Кажани — єдині ссавці, котрі можуть літати.
- Дельфіни сплять з одним відкритим оком.
- Крокодили ковтають каміння, щоб глибше зануритися.
- Полярні ведмеді можуть бігати зі швидкістю 40 км/г.

Веселый English

Задание 1

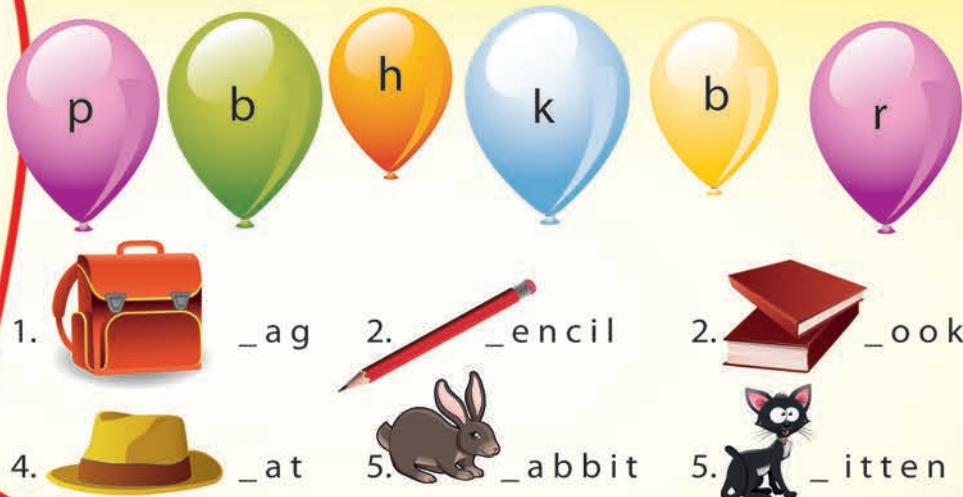
Раскрась

Let's play!
Давай поиграем!

Задание 2

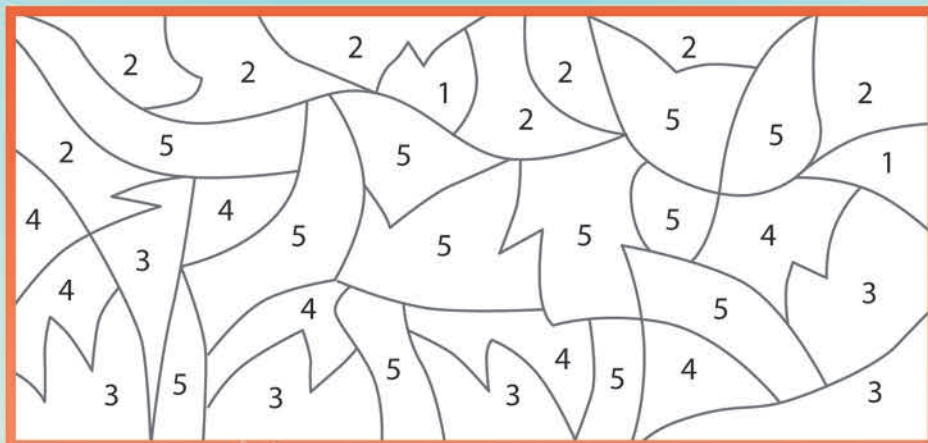
Допиши букву

Задание 3

Раскрась и ответь на вопрос

1 = red 2 = blue 3 = green
4 = yellow 5 = black

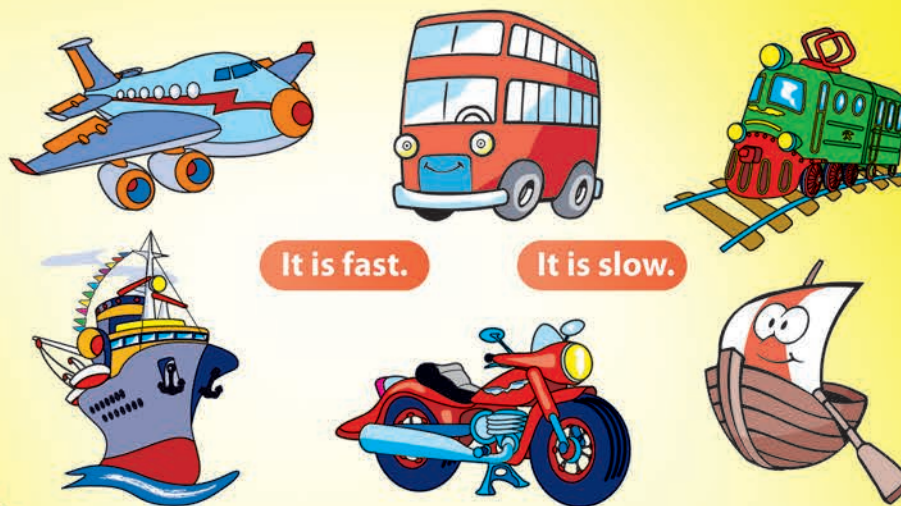

What is it?

Its a _____

Задание 4

Определи, какие виды транспорта быстрые, а какие – медленные.

Задание 5

Найди одинаковые картинки, обведи в кружочек

Світло на шляху

Одному чоловікові довелося якось їхати автомобілем у густому тумані. Дорога проходила через якесь місто, але не було видно ні міста, ні дороги, ні навіть білої слуги посеред дороги або по її краях. У такі ночі можна легко наштовхнутися на що-небудь і розбитися разом з автомобілем. Яскраве світло фар не тільки не допомагає, а й заважає. Краплі туману відображають світло фар, і воно б'є в очі водію, засліплюючи його. Туман перетворюється на вогняну стіну перед його очима.

Водій з великим зусиллям просувався вперед і раптом відчув поштовх. Він зупинив машину і вийшов подивитися, на що ж він наштовхнувся. Чоловік побачив, що вперся машиною в цементний бар'єр, який розділяв дорогу. Подумки подякувавши Богові за те, що не переїхав людину, водій знову сів за кермо, щоб вирівняти машину і якось рухатися далі. У повному мороці не можна було розгледіти, їде він у місто чи з міста. Він був готовий вже очікувати ранку, стоячи на узбіччі, але подумав, що і це небезпечно, тому що інша машина може наскочити на нього в тем-

ряві, і зовсім розгубився, не знаючи, що робити.

Раптом сталося щось незвичайне: у вікно машини зазирнуло здивоване обличчя незнайомого хлопчика.

— Чим можу допомогти? — запитав хлопчик.

Чоловік за кермом відповів, дивуючись:

— Чим ти можеш мені допомогти, коли туман такий густий, що я не можу рушити з місця за допомогою фар?

— Я можу допомогти вам своїм ліхтариком. Я піду попереду й буду світити на край дороги, а ви світитимете фарами мені в спину, і так ми повільно, але правильно виїдемо зі смуги туману.

Водій погодився, і вони рушили в дорогу. Напружуючи свій зір, водій ледь розрізняв спину хлопчика, але все ж рухався вперед. Приблизно через півтора кілометра туман зник і повітря стало чистим і прозорим. Чоловік зупинив машину і хотів подякувати хлопчику, але той вже сховався в тумані, імовірно, у пошуках когось іншого, кому б він міг допомогти вибратися з непроникного мороку.

Полезный урок для друзей

Привет, ребята! Сегодня я хочу предложить вам выучить одно небольшое и очень полезное для дружбы стихотворение. Его написал когда-то Самуил Маршак. «Ну вот, — скажете вы, — и так в школе задали задание на лето, а тут еще и Дружба Дружбозна предлагает учить стих наизусть!» Я вас понимаю, мои хорошие! Но все-таки этот урок нужно запомнить. Вот прочитайте.

Вот это ноль иль ничего.

Послушай сказку про него.

*Сказал веселый, круглый ноль
Соседке-единице:*

*— С тобою рядышком позволь
Стоять мне на странице!*

Она окинула его

Сердитым гордым взглядом.

*— Ты, ноль, не стоишь ничего,
Не стой со мною рядом!*

*Ответил ноль: Я признаю,
Что ничего не стою,*

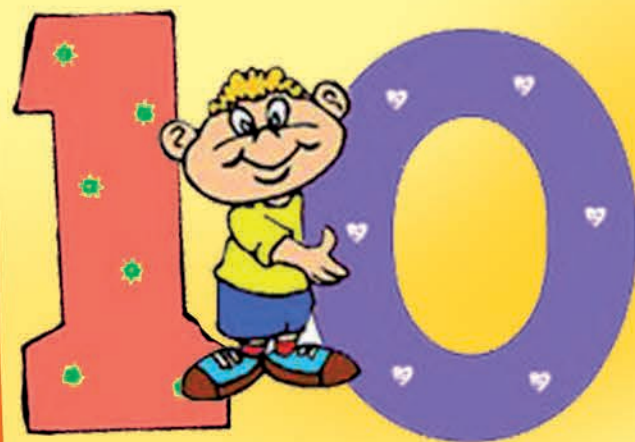
*Но можешь стать ты десятью,
Коль буду я с тобою.*

Так одинока ты сейчас,

Мала и худощава,

*Но будешь больше в десять раз,
Когда я встану справа.*

*Напрасно думают, что ноль
Играет маленькую роль.*

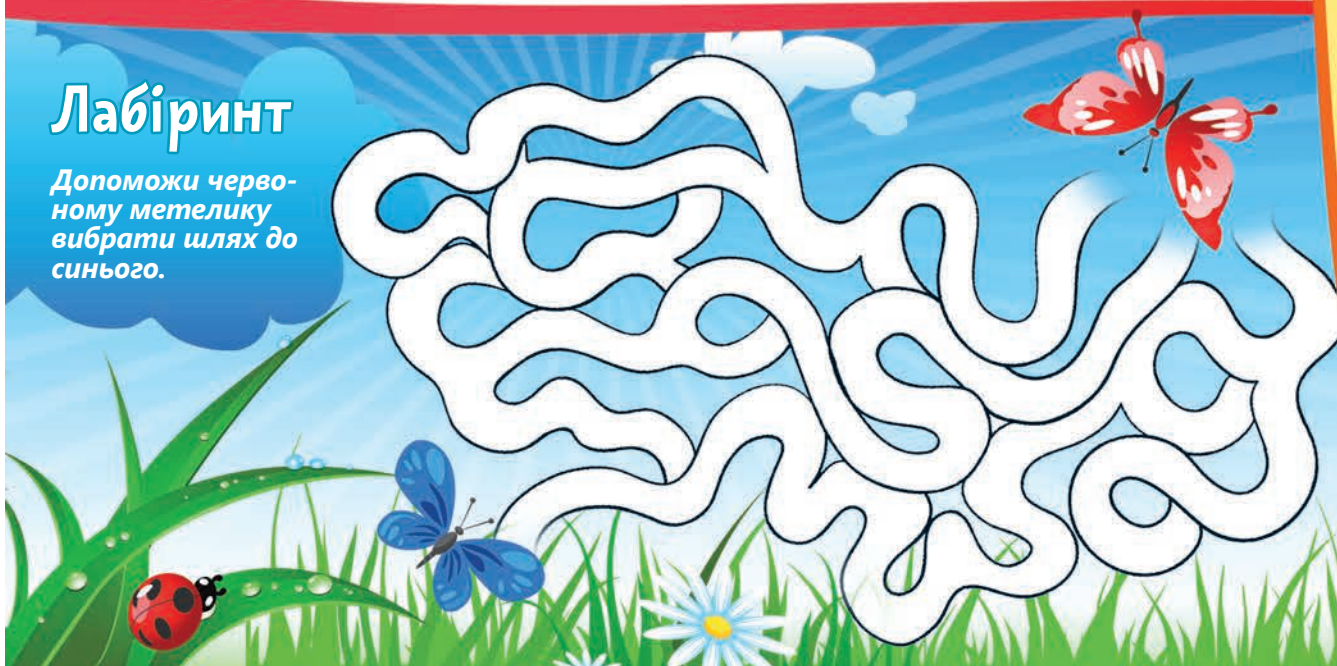

Ну, как вам, ребята, стихотворение? Я думаю, вы поняли его важный урок. Мы порой можем недооценивать друг друга, возвышая себя над своими друзьями. Однако даже самый, на первый взгляд, незначительный из круга друзей, сможет сыграть такую важную роль для остальных, что друзья поймут: не было бы с ними этого друга, они никогда бы не испытали такой радости и такой удачи. Поэтому постарайтесь не повторять слов единицы из прочитанного стихотворения, даже мысленно. Нам не обойтись друг без друга!

Ваша Дружба Дружбозна

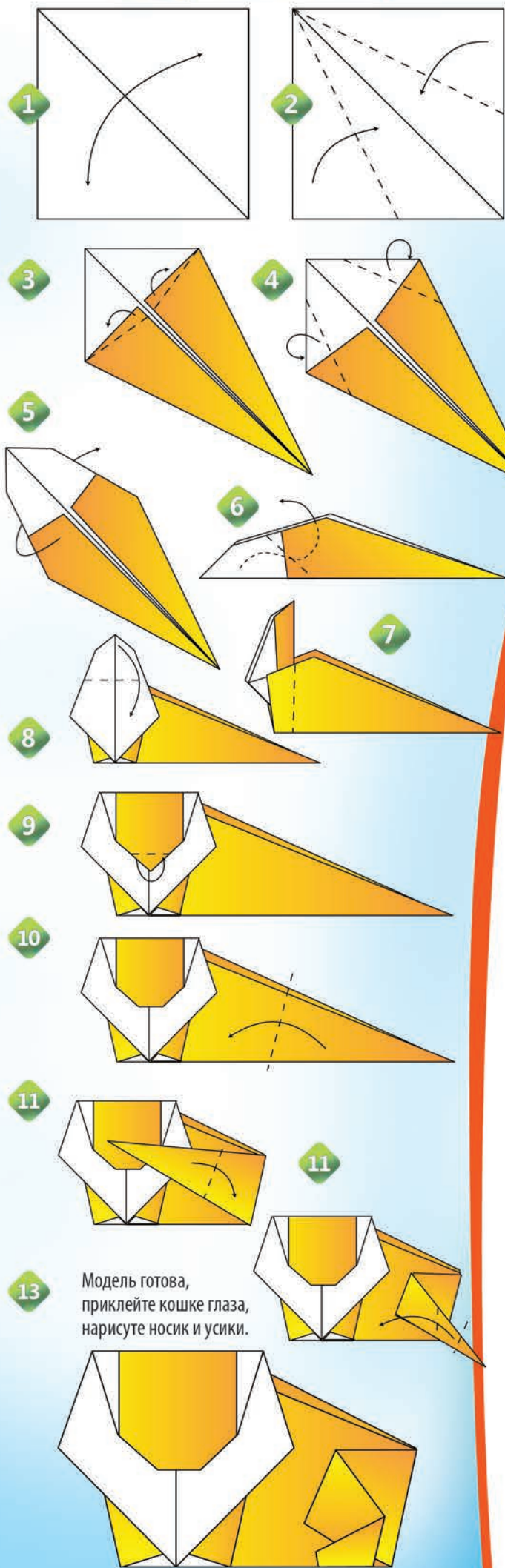
Лабіринт

Допоможи червоному метелику вибрати шлях до синього.

Лев

Следую схеме, ты сможешь сложить из бумаги оригами льва.

Початок у № 6 2012

Марія Власюк

ВЕСЕЛІ КАНІКУЛИ

— Доброго дня! — весело привіталася дівчинка із сусідкою бабусею Стефою, яка поливала квіти біля хати.

— Доброго дня, сонечко, — відірвалася від своєї справи бабуса. — Як добре, що я тебе побачила. Зайди, я дам тобі невеличкий пакуночок, віднесеш мамі.

Сьогодні я якраз дов'язала кофтинку для твоєї мами, думаю, їй сподобається, — простягаючи Софійці невеличкий пакетик, сказала бабуса.

— А можна, я подивлюся? — запитала дівчинка.

— Звичайно!

І Софійка, розгорнувши пакунок, вийняла з нього кофтинку, яка здалася їй справжнім дивом, візерунок був особливим.

— Ви вмієте так в'язати? — здивовано вигукнула Софія. — Я ніколи ще не бачила такої краси.

— Хочеш, я тебе навчу? — запитала бабуса.

— Звичайно, — охоче погодилася дівчинка.

Потім бабуса пригостила її чаєм з пиріжками. Навчившись в'язати простою панчішною в'язкою, Софія весело попрощалася з бабусею, пообіцявши завтра прийти знову.

Лягаючи спати, Софія здивувалася, як весело, швидко і несподівано цікаво пройшов перший день її канікул, і вона з радістю чекала ранку, щоб знову зустрітися зі своїми маленькими друзями.

Так і проходив кожен день Софійчиних канікул: поснідавши, коли мама з татом йшли на роботу, вона бігла до тьоті Олі, де її вже чекало троє діток. Там вона, тримаючи за ручку маленьку Улянку, вчила її ходити, а коли та втомлювалася, то возила її у возику, аж поки маленька не засинала. А потім був час Максимка і Маринки, разом з ними Софійка ліпила пасочки з піску, шила одяг для ляльок, будувала тунелі для машинок, словом, дуже весело проводила час. А одного разу сталося справжнє диво. Коли Софійка водила за ручку маленьку Улянку, тьотя Оля вийшла на поріг. Улянка помітила її, відпус-

тила Софійчиного пальця і ще невпевнено, але сама пішла до мами. Це були її перші самостійні кроки. Усі надзвичайно зраділи.

Коли її маленькі друзі після обіду лягали спати, Софійка йшла в інший дім, де її чекали не менше. Самотній бабусі Стефі дружба із Софійкою приносила велику радість. Та й сама Софійка йшла до своєї сусідки не тільки для того, щоб навчитися в'язати. В оселі бабусі Стефи вона почувала себе якось по-особливому затишно і добре. В її погляді, словах дівчинки відчувалася якусь особливу лагідну турботу, якої їй так не вистачало, адже в неї не було своєї бабусі. І ось одного разу, коли вони після уроку в'язання, як звичайно, пили чай з пиріжками, Софійка несподівано запитала:

— Бабусю, Стефо, я знаю, бувають прийомні діти, прийомні батьки, а чи бувають прийомні бабусі і прийомні внуки?

— Ну, думаю, що бувають, — усміхнувшись, відповіла бабуса.

— То давайте ви будете моєю прийомною бабусею.

Бабуса відразу не знала, як і відповісти на таку несподівану пропозицію, вона ніжно дивилася на Софійку (дівчинка помітила в її очах сльози), а тоді підійшла до неї, ніжно обняла і почала гладити волосся.

— Давай, — тихо відповіла старенька.

З того часу бабуса Стефа стала для неї особливою людиною.

Ось і настав останній день літа і канікул. Поснідавши, Софійка склала в кольоровий пакет подарунок для Улянки — рожеву кофтинку, яку вона сама їй вив'язала. На першому дні народження цієї маленької дівчинки вона буде особливим гостем. А після обіду бабуса Стефа покаже їй, як дов'язати пальчики на рукавичках. А завтра — до школи. Уперше в житті Софійка не раділа тому, що завтра піде до школи. Адже тепер вона не зможе кожного дня спілкуватися зі своїми друзями, які вже стали для неї такими рідними.

«Як швидко і несподівано цікаво пройшло це літо!» — подумала Софійка, піднімаючи із землі перший жовтий березовий листочок, що лежав на її подвір'ї.

Машинка

Ребята, возьмите ножницы, клей и вырежьте по контуру будущую модель машинки.

Возьмите вырезанную деталь и согните все по линии сгиба. Сложите машинку. Возьмите клей и намажьте им белые полоски. После полного высыхания у вас получились две замечательные машинки.

Малюнки читачів

Любі діти! Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

Елизавета Богомолова, 6 років

Микита Токаленко, 5 років

Анна Кричкова, 6 років

Дивіться у програмі «Малюваки» на телеканалі «Надія» у липні

ВІВТОРОК І ЧЕТВЕР СУБОТА
06:30* 19:30*

Як зробити мозаїку з пластиліну? Або за допомогою ножиць завити волосся?

ВА МАЛЮКИ

А також на вас чекають цікаві історії та нові пісеньки з рухами

ТЕЛЕКАНАЛ www.hopechannel.info

* Телеканал залишає за собою право внесення змін до програми

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець — християнське видавництво «Джерело життя»
Адреса: 04107, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10—А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 428-84-38

Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Смаль
Художник: Юлія Смаль
Над номером працювали: Марина Становкіна, Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua